

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

σταξε τό κρεμμυδοκαθάρισμα. 'Ογδόντα διάδεις κρεμμυδάκια — και τί κρεμμυδάκια! μικρά σάν καρύδια! — καθαριστήκαν για το σημάδι τό αιρισμά. 'Από τις δεκάδες δημος τών στρατιωτών, πού τα καθάριζαν, στό τέλος δὲν άποιναν παρα καμμιά είσοδαριά. Πολλοί κατώθισαν να ξελεφτούν και φεύγανε, συνυπόμενοι μέσω στο σκοτάδι, για τόσαν διάλογον τούς. 'Εξω νά βγοντες άμως δέν τους έπετρεψε. 'Ο θαλαμοφύλακας, κρατώντας δύο χούντες κρεμμυδάκια, για να... κρεμμυδούν, τόπων καθαρίστας και να τούς βάζει άναμεταξύ τους νά γκρινάζουν, άπαγγέλεις αισθητών τήν ξέσδο.

—Μωρέ! Αφορέ με νά βγω ξέσω, σε παρακαλώ. 'Έχω άναγκη... του λένε.

—Α, μάτι, άπαγγορεύετε! Τί θέλεις νά βροσ τον μπελιά μ' ίω...;

Κι' όταν ό στρατιωτής γύριζε πίσω, ο θαλαμοφύλακας τον πετούσε κρεμμυδάκια και άποινούσαν γκρίνες, μαλώματα και φωνές.

—Σύ το πέταξες...;

—Ρε κάτοις καλά, λέων ίγω...;

—Γά κάτιταξε, μάροις μου, καλά...

Τέλος μερικοί κατώθισαν νά ξελεφτούν, νά βγοντες ξέσω και ν' απλώνουν τήν γεγαγόλιστην βραδεά. Μά ν' έντιπτωσ τών κρεμμυδών, τοις σωφρού τόν κρεμμυδών, τών δηδόντων διάλοων, ποι τεριμεναν καθάρισμα, σάν νά τους κυνηγούσε:

—Μωρέ, δὲν σου φάνεται ποις τό φεγγάρι είναι ένα κρεμμύδι άργωμένο, μεγάλο και τρανό, άπονες...; Σωστή βασιλίσσα τών κρεμμυδών!

—Κι' έλος δύναντος, διέγατος λατρά, φαίνεται σάν μια τέντερην καθάρισμα, σάν νά τους κυνηγούσαν...

—Στρατόδω, θέβαν, θά ξέρουν κι' έπει τά πάνω. Στρατόδω έπουφάνιο...;

—Όταν σέ λίγο γνώσαμε στό λόρο, μια λόγχη διασταρώθηκε μπροστά μας. 'Ηταν της είσοδου διοπτός...

—Άπαγγορεύεται νά μητέτε! 'Αλτ!..

—Γιατί;

—Γιατί φοράτε τά πιλήκια σας.

—Και σάν φοράμε τά πιλήκια μας;

—Πά νά τη, πώς λείπεται από τό προσκλητήριο.

—Μωρέ, τώρα βγήτεσα...

—Καθαρίζων κρεμμυδάκια. Νά, μώρισε τά χέρια μας...

—Τίτοτα, δὲν τ' άκουων 'γά αντά!

Φύγαμε. Πήγαμε λίγα βήματα παρακάτω, βγάλαμε τά πιλήκια μας, τά κρηνήματα κάτω από τή στολή και ξαναγνώσαμε.

—Νά, τόρο δεν φοράμε πιλήκια...

—Τώρα μάλιστα, περάστε...

—Μπογιούσκον...

Ανεβίραμε και ζωλισμένοι, σάν μεθυσμένοι από τή μπογιά τών κρεμμυδών, ποι δάναδόταν από τή παντού, πέσαμε, χωρίς... πιλήκια, σάν ξεροί, στόν ίντο.

Μαλακώτερο κρεβάτι, από έξεινο τό σκληρό στρατιωτικό, στή ζωή μον δὲν άπαντησα... Κι' ή κρεμμυδίλα μαζ νανούριζε ώς τό προΐ...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΠΩΣ ΓΡΑΦΑΝΕ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

'Ο Ροιστώ έγραφε τό πρωι, ο Λεσάς τό μεσημέρι κι' ή Βίρων τά μεσάνυχτα.

'Ο Ούμβολδ έγραφε ξοντας άκουμπασμένο τό χαρτί απάνω στά γόνυτα τον δ. Μάλιτων ιναγόρευε, δταν βράδειας, τά ποκήματα του, και ή Γεωργία Σάνδη έγραψάτων μετά τά μεσάνυχτα, κατέντωντας διαρκώς και πίνοντας γάλα.

'Ο Πασακή, έγραφε απάνω σέ στενές λωρίδες χαρτί. 'Ο Μπερόν χαρδώκων καθέτως τό χαρτί, κι' έτοι τό χώριζε σέ πέντε στήλες. Στήν πρώτη στήλη έγραφε τήν άρχική ίδεα, στή δεύτερη τήν διεύπτωτα καλύτερα, στήν τρίτη άσματα καλύτερα, στήν τετάρτη τήν διεύπτωτα μέ τήν τελευτική τής μωρή και στήν πέμπτη τήν καθαρόγραφε.

'Ο Κοβιέρ δὲν διόρθων τά χειρόγραφά του. 'Ο Βολτάρος δόρθων τά έργα του, μετά τήν στοιχειοθέτησή τους, τμηματικώς. 'Ο Μπαλάκας άφην νά τυπωθούν δόλαρίτρα και μετά τά διάρθων.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Μην προσπαθείς νά τραβήξεις στόν ίσιο δρόμο έκεινον ποι δεληματικά άποτραβιέται απ' αντόν.

Αρα δικήν

'Ο άνθρωπος ποι άκολουθεί διαρκώς ξοπίσω τής γυναίκες, είνε έλειπσης και άξιωδότροπος.

Γερμανική

Τό πρόσωπο τού ηγιανόν είνε μανοίσμενό απ' τόν ήλιο, άλλα πολλές φορές τό δισάκα του είνε γεμάτο.

Περσική

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Πόδι Ελαγγέλιο, στό διπόν δρακόντεια οι βασιλείς τής Αγγλίας, από τους Έρρικον τού δεκάτου μέχρι τού σημερινού Γεωργίου, είνε χειρόγραφο, άπαντα σε πατέρους, και τό δέσμω τους αποτελείται από διάφορα γένη και στοιχίσια 4 έκαπομπάρια λίρες στερίλεινες.

Τά μαλιά τών άνδρων άστρισουν συνήθως δέκα χρόνια ανθίτενα απ' διάπολην τά μαλιά τών γυναικών.

Την πάτο τους μεγαλείτερον και μεγαλωπερέστερους σιδηροδρομικών σταθμών τού κόσμου, είνε και τής Βουλγαρίας. Χτίστηκε μέσα σε δέκα χρόνια και στοιχίσια 4 έκαπομπάρια λίρες στερίλεινες.

Ο σολωμός είνε τό ταχύτερο απ' όλα τά ψάρια, άλλα κουφάζεται επικόλα. Διανέτει 25 μίλια τήν ώρα.

Ο έξοριστος Φερδινάνδος τής Βουλγαρίας έχει μά απ' τής πλωνιώτερες συνλογές πολυτιμών λίθων. Μονάχα τη διαμάντια του άξιζουν ένα έκαπομπάρι λίρες.

* * *

Πρό τριάντα χρόνων ο Αδόνταρος Αντώνιος Χανοσλάν έστει τών γύρω τού κόσμου, σπρώχνοτας ένα καρροσάκι, μέσα στο διπόν καθέντος ή γυναίκα του και τό κοριτσάκι του. Για τό κατόρθωμα του από διά Χανοσλάν δηνούσαθηκε: 'Ο Άνθρωπος μέ: Ηγαλέίτερη υπουρονή και θέλησι.

Στήρι Κίνα, δταν ένας μαθητής σκοτώστη τών πατέρων του, δέν καταδικάστηκε μόνον απός σε θάνατο, άλλα και δύοσάκις του, γιατί δέν κατώθισε τών έμπεινη στόν πατρούσον τό αισθηματικόν πόδι τούς γονείς.

Αν δέν άρέσει στό φύλο σας ή στή φύλη σας τό χρώμα τών ματών σας, δέν έχετε παρά νά κάνεται τά ταξιδιώτες στή Νέα Υόρκη. Οι γιατροί Χάνσελ και Χέφερμαν άναλαυδάνουν έκει, μέ απέχειστο άνθωντη — άρι ζεβάναι και στήν ποτέ... νά δώσουν στά μάτια σας δτοιο κούπα μέλισσας πόδι τούς γονείς.

Η μεγαλείτερη κατανάλωσις ταινάρων γίνεται στήν Κορέα, δταν και τά μικρά παιδιά από έχουν τήν ταινιακήτα τους.

* * *

Η κωμόπολης τής Κερπίρας ήδη κατακιάνα, άναλόγως του πλήθυσμον της, έχει τής περισσότερες έκκλησης απ' δύλες τής πόλεις και στήν Κορέα. Σε κάπει 85 κατώντας τής Κορδακίας άναλογει και μιά έκκληση...

* * *

Στήν Εδώρων 4 ι. περιστέρεια, τά διπόν δρόμονται έναν ενεργειακή, στή Ασία 15, στήν Αμερική δέν και στήν νησιά του Ίνδικου περισσότερα από 110.

Τό πρώτο γραπτόν πνευματικό γιά τό φούτ- μπαλ, είνε ένα διάγενελα πνευματικόν της Έρρικον τού Γ' τής Αγγλίας, ποι έζεδεθη στά 1347. Μέ τό διάγελλα από διά Έρρικον άπαγγορεύει τό φούτ- μπαλ, γιατί έμποδίζει τήν διάσοδοι του άκοντισμον στήν Αγγλική νεολαία.

* * *

Στήν 1737 ή Ιωνάθαν Χόλις έναντιστείσενε ένα φιλλάδιο, στό διπόν περιέγραψε τή μέθοδο κρησιμοποιήσεως του διπού γιά τήν κίνηση τών πλοίων.

* * *

Έδω και λίγα χρόνια, στήν Αθηναϊκή, καταδικάστηκε τήν κατνιστάσ σε θάνατο.

* * *

Τόν παύλο καιρό στήν Κορέα, δταν μιά γυναίκα παρεβαίνει τό νόμο, δέν την πυροβολούντας απήτη πού έκταξε, άλλα τόν διδρά της ή τόν πατέρα της, δην ήταν κόρη.

* * *

Κάποιος Γερμανός ύγιεινολόγος έχεινεται διπόν διάθρωπος θά προλαμβάνει πολλές άρρωστειες, δν κατάπλες πέντε τοιχάρια τήν ήμέρα, κατά τόν άκολουθον τρόπο: 'Ενα τό πρωι μάλις σημαντάνεται πάντα τούς ή προβοτάνε απήτη πού κρύνεται. 'Ενα τό μετρόπειρο, μετά τό φυγήτο. 'Ενα μόλις πρωτάρχης τήν απογειματινή έργασία του. 'Ενα στό δρόμο, γινούνται στό σπίτι του ή καθώς θά έσται τόν άπογευματινό του περίστατο, και τέλος, ένα τή νύχτα, λίγη δρά ποιν πέσει νά κομητηθή.

* * *

